A°. 1843. | N°. 11.

MAANDAG, | *6 FEBRUARIJ.*

JE MAINTIENDRAI

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 1 Februarij 1843.

Namens den Gouverneur Generaal wordt hiermede bekend gemaakt, dat de *Zetting van het Brood* over deze loopende maand, is bepaald, als volgt:

Dat een BROOD van *acht* centen, zal moeten wegen 8 oncen.

En dat van *vier* centen, 4 oncen.

Wordende alzoo alle Broodbakkers gelast, zich daarnaar te gedragen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 4 Februarij 1843.

Alzoo de navolgende personen zich bij requeste hebben geadresseerd om *Brieven van Manumissie* voor Slaven, als:

1. J. C. HESHUIJSEN, voor de Slavinnen *Peggie* en *Jansie*; hem in eigendom toebehoorende.
2. S. DE LA PARRA qq. Weduwe JESSURUN DE LA PARRA, voor de Slavin *Leentje* en hare Kinderen *Eduard*, *Susaatje*, *Johan* en *Charles*: aankomende zijne opgenoemde principale.

Zoo worden al degenen, welke vermeenen magten redenen van oppositie te hebben, opgeroepen, om binnen den tijd van *drie* weken, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 4 Februarij 1843.

(4003) HENRY TYNDALL, heeft op heden aanteekening gedaan van zijn voorgenomen vertrek uit deze Kolonie.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Burgerlijke Stand.

PARAMARIBO, den 3 Februarij 1843.

Heden zijn in *ondertrouw* opgenomen: JACOBUS JOSEPH DOORJE en ANNA MARIA THERESIA AMMON.

En

JOANNIS MARTINUS SCHMELTZ en ELISABETH GEERTRUIDA BRANDON.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
A. WILDEBOER.

ADVERTENTIEN.

Op last van Zijne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal, wordt kennelijk gemaakt:

Dat de onlangs van den Heer TH. DIXON, Consul van Z. M. den Koning der *Nederlanden* te *Boston* in *Noord-Amerika*, ontvangen diverse benoodigdheden voor het Gouvernement, met inbegrip van Assurantie, Vracht en alle Kosten en Ongelden, te staan komen; als:

Bloem (Extra Eagle)	op 9	Centen	per	℔.
Gezouten Ossenvleesch	» 8½	»	»	»
Gez. Spek (Clear Pork	» 18½	»	»	»
Reusel	» 30	»	»	»
Bakkeljaauw	» 6	»	»	»
Tabak (Kentucky) .	» 31	»	»	»
Smeerkaarsen . . .	» 34	»	»	»
Zeep	» 20	»	»	»
Spermacetie Kaarsen .	» 30	»	»	»
Spermacetie Olie . .	» 36	»	»	pint.
Pik en Teer .	op ƒ 8,25	»	»	vat,

alles Amsterdamsch gewigt en Maat; — en

Dat de levering der aanbestedde Kleedingstukken en verdere behoeften voor de Landsnegers, volgens goedgekeurde monsters, is aangenomen door de Heeren VAN WEST & DE HART, als:

Neger-Buffels voor . .	ƒ 3-20	per	stuk.
Waakjassen voor Bastiaans.	» 7-50	»	»
Neger-Hoeden	» 0-80	»	»
Osnabr. Linnen Broeken	» 1-50	»	»
dito Boeseroenen	» 1-10	»	»
Osnabrugs Linnen . . .	» 0-28½	»	el Amst.
Vriesch Bont	» 0-29	»	»
Blaauw Salempoeris .	» 0 45	»	»
Bonte Doeken	» 0-60	»	stuk.
Wit en zwart Garen . .	» 1-50	»	pond.
Naainaalden	» 3-00	»	mille.
Tondeldozen met Staal en 2 Vuursteenen . .	» 0-13	»	stel.
Scheermessen	» 0-30	»	stuk.
Wijdekammen	» 0-10	»	»
Spiegeltjes	» 0-12	»	»
Wolledekens	» 4-00	»	»

Paramaribo, den 3 Februarij 1843.

De Administrateur voornoemd,
CH. LEERS.

MAATSCHAPPIJ:

Tot Nut van 't Algemeen.

DEPARTEMENT PARAMARIBO.

☞ ALGEMEENE VERGADERING op HEDEN den 6den Februarij 1843, in de Zaal boven *'s Lands Waag*, des avonds ten 7½ ure.

Ballotage: de Heer P. H. SLUIJTER.

Voorlezing: (ten 8 ure) het Lid Mr. H. C. FOCKE.

NB. *De Voorlezingen kunnen ook door DAMES worden bijgewoond, mits komende onder het geleide van een LID.*

☞ De Commissie betrekkelijk de *KOLONISATIE*, benoemd ter Algemeene Vergadering, gehouden in het lokaal boven het Waaggebouw den 14 Januarij ll., voornemens haar Rapport uit te brengen en eenige gewigtige voorstellen te doen, noodigt de belanghebbenden uit ter bijwoning eener Vergadering, te houden in voormeld lokaal op Maandag den 13den Februarij aanstaande, des avonds ten *half acht* ure.

De algemeene belangstelling van allerwege blijkende, waarborgt eene talrijke opkomst.

Paramaribo, den 1 Februarij 1843.

F. W. HOSTMANN.
G. S. DE VEER.
EGBERT VAN EMDEN.
G. L. RÖPERHOFF.
PALTHE WESENHAGEN.
A. WILDEBOER.

(2569) Fungerende CURATORS bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zullen op MAANDAG den 13den dezer, des namiddags ten 4 ure, in het lokaal van het Departement voormeld, door den Vendumeester M. A. KEIJSER, publiek doen verkoopen:

De *NALATENSCHAPPEN* van Mejufvrouwen ROZA van VICTOR, WILHELM NIEHENCKE en CHARLOTTE THEODORA CAPADOCE; bestaande in MEUBELEN, LIJFKLEEDEREN en andere GOEDEREN.

Alsmede: de Slaven genaamd *Fortuin*, *Trutje* en *Marie*; toebehoorende den eerstgemelden Boedel.

Paramaribo, den 4 Februarij 1843.

M. N. ARLAUD,
2de Commies.

(1390) Op *HEDEN* namiddag *half vier* ure, publieke VERHURING van *SLAVEN*: aankomende den Houtgrond *Quapibo*, ten huize van den Heer S. H. DE GRANADA, in de *Gravenstraat*.

Paramaribo, den 6 Februarij 1843.

H. J. ROBLES qq.
J. J. B. DE MESQUITA qq.

(4873) Op MORGEN den 7den Februarij 1843, zal door den Vendumeester M. A. KEIJSER, des middags ten 4 ure, verkocht worden:

Het *HUIS* en *ERF*, op den hoek van den *Waterkant* en de *Keizerstraat*, La. A. No. 105, aankomende den Boedel wijlen Mejufvrouw C. J. SMITH. — Inmiddels is hetzelve Effect UIT DE HAND TE KOOP.

Paramaribo, den 6 Februarij 1843.

F. J. BINZ. qq.

(3987) Die iets te vorderen heeft van den op 29 Januarij jl. overleden Heer ABRAHAM DELEON, gelieven daarvan opgaaf te doen aan

EGBERT VAN EMDEN,
Executeur Testamentair.

KOFFIJ-ZAKKEN à ƒ 1;—

te bekomen bij den ondergeteekende.

☞ De VENDU van *HEDEN*, wordt uitgesteld tot DONDERDAG den 9den en MAANDAG den 13den dezer, des namiddags om 4 uren. (4012)

M. N. MONSANTO.

(4013) De ondergeteekende zal op Woensdag den 22sten dezer, ten zijnen huize door den Vendumeester ALEXANDER SALOMONS, doen verkoopen, de nog voorradige *GOEDEREN* van de geëxisteerd hebbende Firma M. & S. A. WITTERING, bestaande in:

Een partij *KOFFIJ-ZAKKEN*, Koffijschoppen, Timmer- en Kuiper Gereedschappen, Veld-Axen, Suiker Zeeften, Draad- en Gaatschuimers, koperen Suikerlepels, potten Suikerkalk, Sponjarn, Luimhengsels in soorten, ijzeren Potten, vaten Glauber Zout, breede en smalle ijzeren Hoepels, taaije Engelsche Spijkers, rood-, wit- en blaauw Vlaggendoek, ordinaire en breed Vrieschbont, Spaanschen Vrieschgroen, Zwavtsel, Menie, Engelsch Bruin, Kraan- en Kraszagen, bladen Koper, vaatjes Russische Talk, *FIRE BRICKS*, vaten Tabak, Spermacetie Kaarsen, IJZEREN *SUIKER TESTEN* (*CARRONS*), enz.

Alsmede: IERSCH *LINNEN*.

Zijnde deze GOEDEREN inmiddels *tot zeer billijke prijzen UIT DE HAND TE KOOP.*

Paramaribo, *den* 1 *Februarij* 1843.

S. WITTERING.

(3960) Op WOENSDAG den 8sten dezer, des namiddags ten 4 uren, zal door Vendumeester M A. KEIJSER, in het Huis aan de *Saramaccastraat*, bewoond geweest door wijlen Mevrouw de Wed. M. H. NAHAR, verkocht worden:

HUISRADEN, *ZILVER*, *HOORNBEESTEN*, *SCHAPEN* en *SLAVEN*.

Scheepstijdingen.

UITGEKLAARD.

Den 28 Januarij, het Schip Henriette, Kapt. J. C. Willems, naar het Neder-district Nickerie.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Het gekoperd tweedeks Barkschip Julia, Kapt. J. Hilbrands. — Adres bij Josua Lyon. Sluit 8 Februarij.

Het Nederlandsch Kofschip Frieslands Gouverneur van Sytsema, Kapt. F. H. Zeylstra. — Adres bij Leijsner en Scheffer.

Het Schip de Koophandel, Kapt. F. Popken. Adres bij Leijsner en Scheffer. — Sluit medio Februarij.

Het gekoperd Brikschip Phoenix, Kapt. J. J. Gorter. — Adres bij J. Gisius. — Sluit medio Februarij.

Het gezinkt Galjootschip de Drie Broeders, Kapt. H. J. Hubert. — Adres bij J. Gisius.

Het gekoperd tweedeks Barkschip de Eensgezindheid, Kapt. C. Meijer. — Adres bij Gebrs. Reyns.

Het gekoperd tweedeks Barkschip Harmonie. Kapt. C. A. Schönbeck. — Adres bij J. F. Favereij. — Sluit 7 Februarij.

Lotgevallen van den Graaf Marsigli.

De Graaf Aloysius Ferdinand Marsigli, Kapitein in Oostenrijkschen dienst — een edelmoedig, en in den krijgsdienst zeer ervaren en dapper man — werd in den zeventiende eeuw, in den veldtogt tegen de Turken, op eenen zeer afgelegenen voorpost, door eene groote bende Tartaren overvallen. Hij verdedigde zich met den meesten moed, doch viel eindelijk, na verscheidene wonden bekomen te hebben, onder zijn paard en in hunne handen. Hij moest nu alle mogelijke mishandelingen, welke de ongelukkigste krijgsgevangene slechts ondergaan kan, verduren; doch al dit leed griefde hem minder, dan het onbeschrijfelijke jammer en de ellende, welke de Tartaren op hunnen verwoestenden togt door de Oostenrijksche Landen alomme aanrigtte. Na vele uitgestane rampen, zag hij zich naar het Turksche hoofdleger voor Weenen gesleept, werd aldaar aan eenen Bassa uit Temeswaar verkocht, en moest, gelijk andere slaven, in de keukentent van den Sultan Achmeth, de geringste diensten verrigten, doch kweet zich in dezen zoo wel van zijnen pligt, dat hij daardoor het vertrouwen zijner Opzieners verwierf. Daar de tent des Sultans op eene hoogte lag zoo beschouwde hij, onder zijne bezigheden, tevens de manier, waarop de Turken oorlogen, belegeren en storm loopen, en maakte, in vervolg van tijd, en van zijne gedane waarnemingen een nuttig gebruik in zijne krijgskundige Schriften. Hij behield, echter, zijnen Heer niet lang; want de Opperbevelhebber der Turken liet denzelven uit wraakzucht door vergif ombrengen. Zijn dood smartte den Graaf, die altijd met achting van zijnen gewezenen Heer sprak, omdat hij hem dikwijls bijzondere gunsten bewezen, en hoop op vrijheid gegeven had.

Marsigli geraakte nu in dienst van eenen hardvochtigen Arabier, die hem zeer meedoogenloos behandelde, zoodat hij het besluit nam om te vlugten; doch hij werd gevat, en moest vervolgens eene nog wreedere mishandeling ondergaan. Eindelijk ontving hij de verschrikkelijke aankondiging, dat hij zich tegen den volgenden morgen moest gereed houden, om mede naar de plaats te worden gevoerd, waar alle Christenslaven zouden worden ter dood gebragt. Hij klaagde dit zijn ijsselijk lot aan twee ruiters uit Bosnie, die in de tent van zijnen tiran kwamen om koffij te drinken. Beide broeders en goedhartige menschen zijnde, beloofden zij hem te redden, wanneer hij hun getrouw wilde blijven en niet ontsnappen. Hij beloofde dit, en nu kochten zij hem, en vonden een middel, om hem tegen de voltrekking van het doodvonnis te beveiligen. Zij behandelden hem vriendelijk, en bewezen hem nog meer goeds, dan zij hem beloofd hadden, met oogmerk, om, zoodra hij slechts aan zijne bloedverwanten van zijn verblijf zoude hebben kennis gegeven, een aanzienlijk losgeld te kunnen bedingen. De Turken werden voor Weenen op de vlugt geslagen, en bij deze gelegenheid week hij met zijne redders naar Bosnie, in de hoofdstad van welk Landschap hij, te zijner bevrijding, eenen wissel moest ontvangen; waarvan echter, door den Koopman, op wien dezelve getrokken was, de betaling geweigerd werd. Hierop zag hij zich door zijne redders met meer gestrengheid behandeld, omdat zij hem voor eenen bedrieger hielden, een argwaan, welke den Graaf, die een zeer sterk gevoel voor eerlijkheid en deugd bezat, zoo zeer krenkte, dat hij doodelijk ziek werd. Ondertusschen trof dit zijn lijden een' der ruiters dermate, dat hij bij den Turkschen Opperregter de vrijheid wist te verwerven, om eenen Katholijken Geestelijke bij hem te doen roepen. Marsigli werd weder gezond, en schreef aan zijnen broeder te Venetie om zijn losgeld; hij ontving dit nu ook aanstonds, en werd, na veel doorgestaan leed, eindelijk op vrije voeten gesteld.

De Graaf begaf zich weder in Keizerlijken dienst, en vond gelegenheid, om aan de redders van zijn leven zijne vurigste dankbaarheid te betoonen. Na den vrede tusschen den Keizer en den Sultan, naar Hongarije gezonden, om de grensscheiding tusschen beide de Rijken te regelen, kwam hij ook in de stad Rama in Bosnie, waar hij, voor eenige jaren, in slavernij gezucht had, liet aanstonds onderzoek doen, of de beide broeders, Amor en Gelikke, nog aldaar woonden, en, hiervan berigt ontvangen hebbende, hen verzoeken bij hem te komen. Eenige dagen daarna, terwijl hij met een talrijk gevolg de grenzen bezigtigde, naderden hem twee geringe menschen, die met den vinger op hem wezen, en tegen elkander zeiden: »Zou het die zijn? — Hij is het zeker!" Hij hoorde dit, beschouwde hen naauwkeurig, en herkende aanstonds in hen zijne vorige Meesters. Zij omhelsden zijne knieën, bevochtigden dezelve met tranen, die op hun gezigt, ook hij hem in menigte vloeiden. Hij klom van zijn paard, nam hen bij de hand, en liet hen op zijne beste rijpaarden zitten, ten einde hem naar zijn leger te volgen, alwaar hij hun eene tent, naast de zijne, tot hun verblijf aanwees, eenen bediende gaf, en zijn volk gelastte, om op de best mogelijke wijze voor hun onderhoud en gemak te zorgen. Dit geval en des Graven gedrag verwekten eene algemeene verbazing door het geheele Keizerlijke en Turksche leger.

Somtijds liet hij hen bij zich komen, wanneer hij hen naar hunne vrouwen, en kinderen en huisselijke omstandigheden vroeg, en zij hem openhartig het volgende verhaalden: »Wij zijn thans arm; want nadat wij het geld tot uwe vrijkooping ontvangen hadden, zijn wij meer en meer achteruitgegaan, en hebben daaruit gezien, dat de regtvaardige God het geld door menschenhandel verworven niet zegent. Wij hebben daarvoor veel kommer en gebrek moeten lijden." Toen zij eenige dagen bij hem geweest waren, liet de Graaf hen naar huis brengen, gaf hun en hunne vrouwen en kinderen goede kleederen, linnengoed, twee honderd Daalders, en allerlei huisraad en eene uitgelezene kudde schapen, verzocht tevens den Opperbevelhebber van het Turksche leger, om te zorgen: dat zij voor het hun ontnomene losgeld vergoeding, en tevens de noodige ondersteuning, ontvingen, ten einde verder met hun huisgezin door de wereld te komen. De Turksche Veldheer voldeed aan dit verzoek, en bewonderde de ongewone dankbaarheid van den Graaf, omtrent geringe lieden, zijne voormalige redders en weldoeners. De edelmoedige Marsigli, eens aan eenen vriend over dit geval schrijvende, liet zich aldus uit: »Het valt moeijelijk te beslissen, of onbeschrijfelijke blijdschap dezer geringe menschen, over de zoo onverwachte als aanmerkelijke verbetering hunner tijdelijke omstandigheden, grooter geweest zij dan het genoegen, dat ik ontwaarde op het oogenblik, toen zich de gelegenheid aanbood, om mijnen voormaligen redders en weldoeners mijne dankbaarheid te bewijzen."

Adversaria.

Canut, Koning van Denemarken, ging eens met eenige dienaars wandelen op het strand. Deze roemden zijne magt ten hoogsten, en zeiden, onder anderen, dat hij over landen en zeeën te gebieden had. De Koning wilde deze vleijers beschamen, en plaatste zich daartoe, zoo na mogelijk, aan het water. »Zee!" zeide hij toen, »ik gebiede u, mij niet nader te komen, en mijn ligchaam niet nat te maken." Wanneer intusschen de baren weldra naar hem toe sloegen, en hij merkelijk nat werd, wendde hij zich tot zijne hovelingen, met deze taal: »Vleijers! ziet hier uwen magtigen Koning, die over landen en zeeën te gebieden heeft," en toch door zijn gebod het water niet van zich kan afkeren. Niemand is magtig dan God, en niemand verdient magtig genaamd te worden, dan Hij, die alle dingen geschapen heeft en onderhoudt."

Grootmoedig mag met regt geheten worden het gedrag van Augustus omtrent Cinna, als hij vernam, dat deze hem naar het leven stond. Toen toch heeft hij hem daar over niet doen straffen: maar hij liet hem bij zich komen, bragt hem onder het oog, hoe veel hij aan hem verpligt was, en welk eene snoodheid het dan ware, hem naar het leven te staan; hem daar hij verhalende, hoe hij naauwkeurig wist, welke aanslagen hij daartoe gemaakt hadde. Toen nu Cinna over dit gedrag des Keizers als verstomde, en niet wist. wat te antwoorden, vergaf hem Augustus alles en zeide hem, dat hij hem door nieuwe weldaden aan zich zoude trachten te verbinden; en hij bewees hem die ook dadelijk, met dat gevolg, dat Cinna des Keizers beste vriend werd.

GEDRUKT BIJ DE ERVEN J. BRINK.